

Andreas Daniel Habichhorst

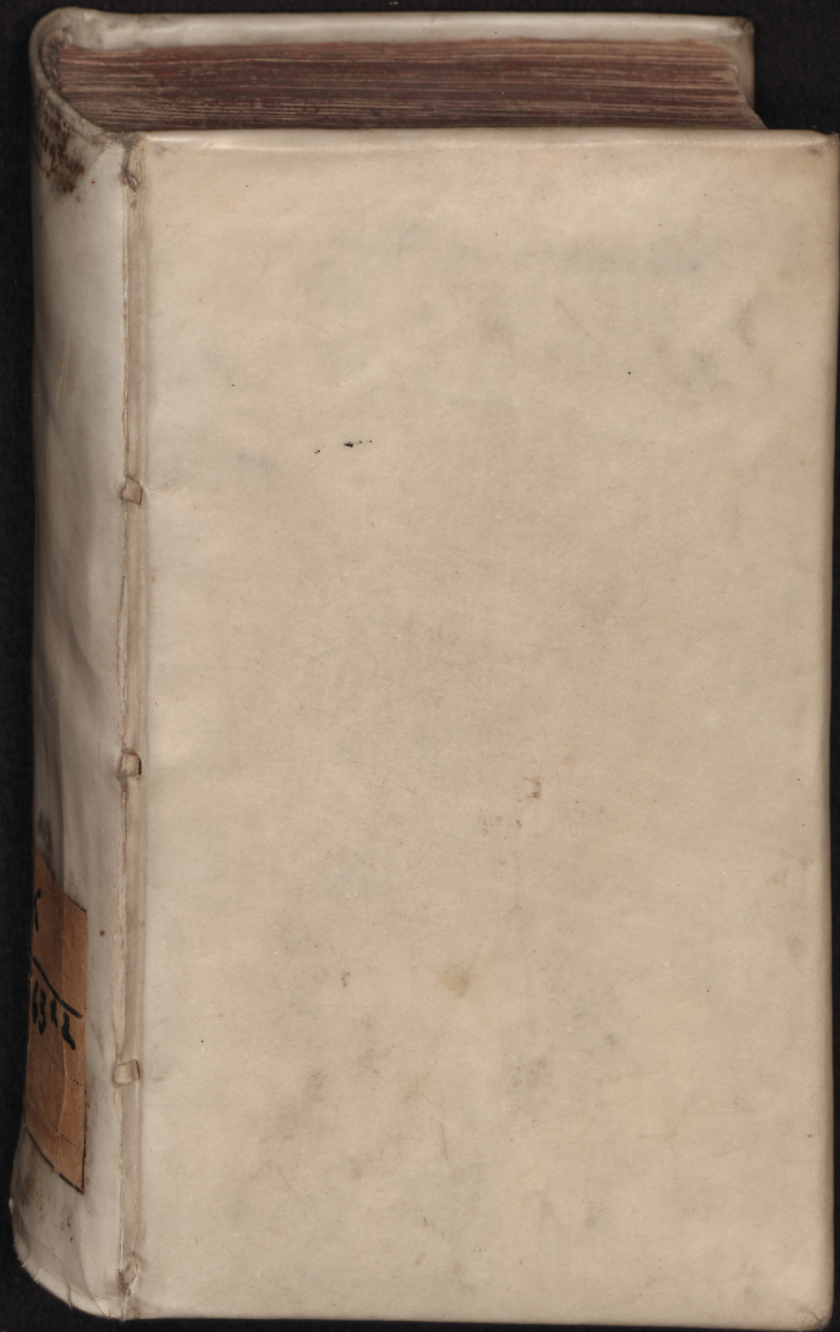
**Grammatices Ebraeae Wasmutianae Prolixioris pariter ac pretiosioris
Compendium Plenum, In gratiam Auditorum Amicorumq[ue] Suorum Hebraeo-
Philorum, Tam praesentium quam futurorum, ... facilius & felicius informandorum
fideliter adornatum ab Andr. Dan. Habichhorstio, S. Th. Doctore eiusdemq[ue]
Profess. Publ.**

Editio Secunda, Rostochi[i]: Richelius, 1691

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730652289>

Druck Freier Zugang

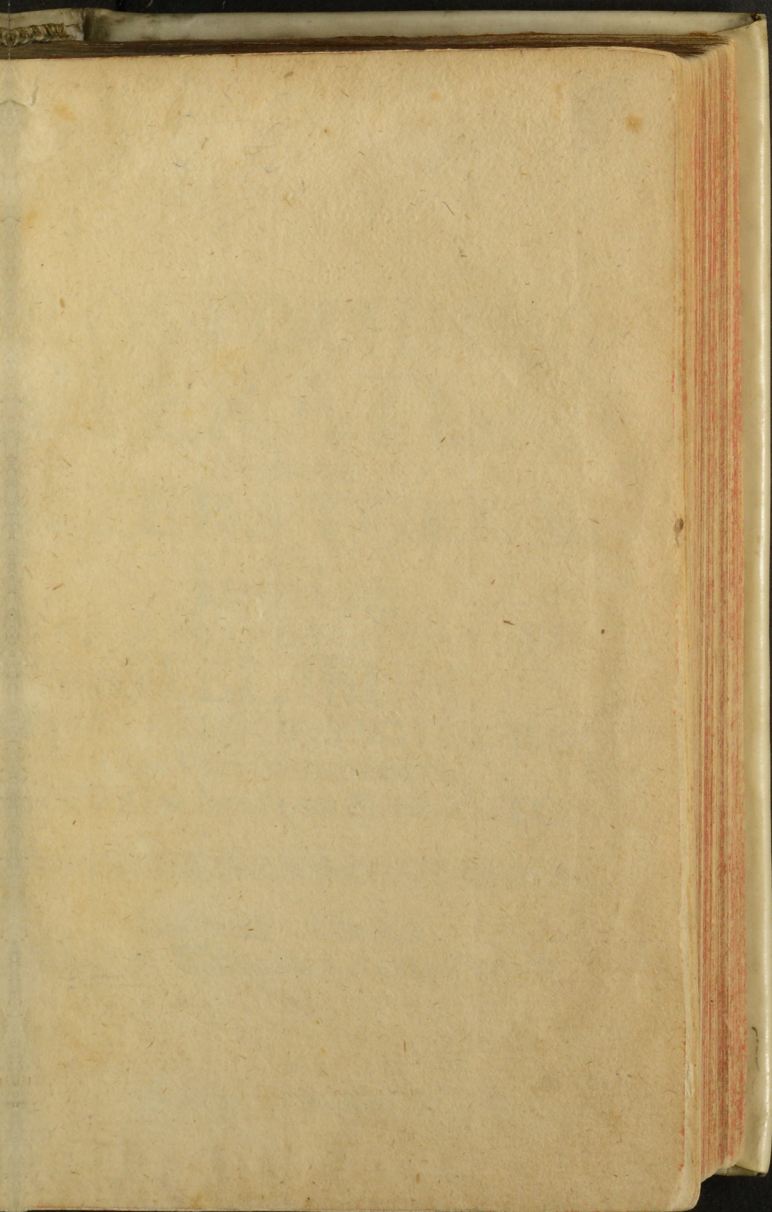

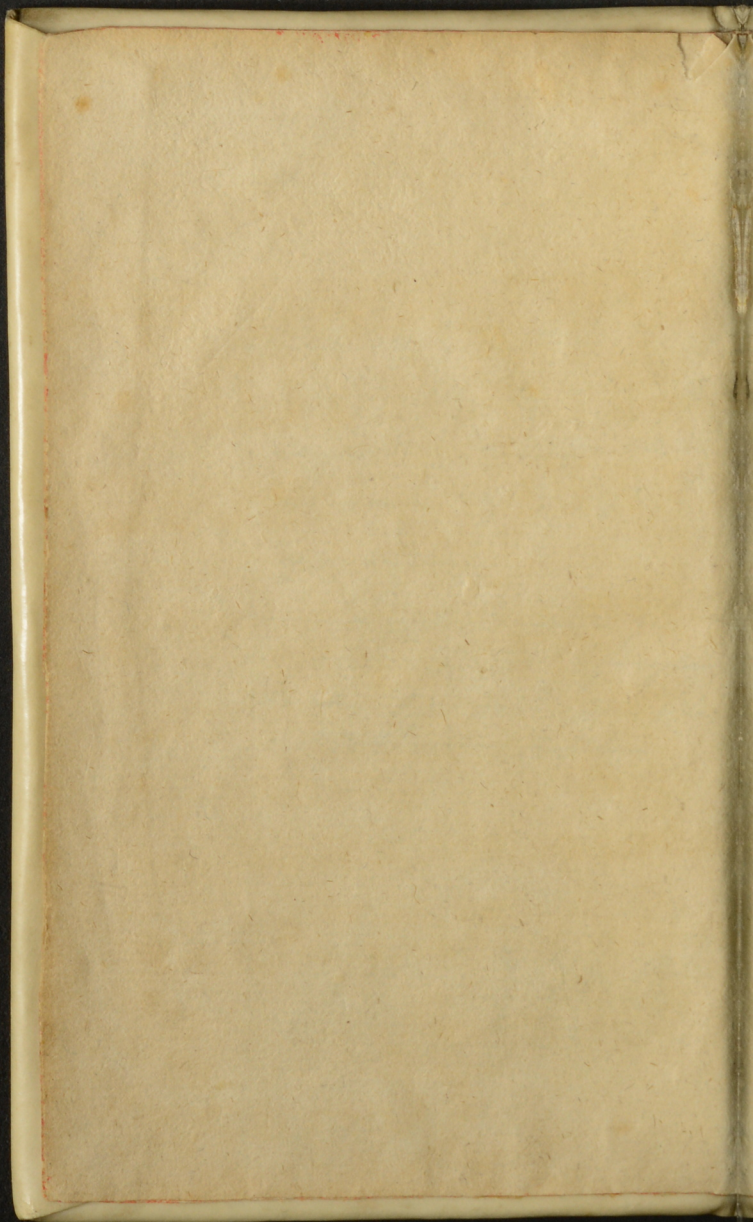
Nb. dass by C (y. 16-32)
ist man geschrieben by G (y 81-96)
eingetragen, der mussen aus wo
noch einmal folgt, so dass by C
ganz. fehlt !

Der hier folgende Lagen findet
sich in dem zweiten Hengler,
Bl. 394, dann wiederum Titel
und Widmung fehlt.

Mk-7763.^{1.2.}

~~3216~~

GRAMMATICES
EBRÆÆ
WASMUTIANÆ

Prolixioris pariter ac pretiosioris
COMPENDIUM PLENUM,

In gratiam

AUDITORUM AMICORUMq; SUORUM

HEBRÆO-PHILOLORUM,

Tam præsentium quàm futurorum,

בעורר יחור

facilius & felicius informandorum

fideliter adornatum

ab

ANDR. DAN. HABICHHORSTIO,

S. TH. DOCTORE ejusdemq; PROFESS.

PUBL.

Editio Secunda.

ROSTOCHI,

Typis Jacobi Richelii, Ampliff. Sen. Typogr.

Anno M. DC. XCI.

COMMUNES
ERRATA
WARMUTH
Prolixius, sicut et
COMPENDIUM
ADITOTUM AMBROSII
HABITAT
Tunc periculum est
Fideliter adnotatum
ANDR. DAN. HANSEN
S. Th. Doctor ejusdem
Pars
Eiusdem
Rostock
Jacobus
anno M.D.C.

COMPENDII ^{יג} GRAMMATICES EBRÆÆ

Cap. 1.

De Elementis Lingua Ebrae

nempe

1. Literis, 2. punctis vocalibus 3. harumque ministro Schva, 4. Dagesch 5. Syllaba 6. Accentu 7. discrimine ^ת Kametz-Chatuph à cognatis figuris.

SECT. I. exhibens LITERAS XXII.

א	Aleph	ט	t	ת	ph	Pe
ב	Beth	י	j	פ	ts	Tzade
ג	Gimel	כ	ch	צ	k	Koph
ד	Daleth	ל	l	ק	r	Resch
ה	He	מ	m	ר	sch.	Schin
ו	Van	נ	n	ש	f. len.	Sim
ז	f. len. Sajin	ס	f. acut.	ת	th	Thare
ח	Cheth.	ע	Ajin			

Aliis Hheth.

Not. 1. א Spiritus lenis sumit sonum adscriptæ vocalis. ^ו spiritus asperrimus nobis אָפּוּר, sumit etiam vulgo sonum adscriptæ vocalis.

2. Literæ hæ 5. כמנפצ Camnephez in fine sic scribuntur: חַסִּים. Hæ vero sic dilatari possunt חֲסִים.

3. Rat. organorum pronunciandi literæ sunt

A 2

Gutt.

Gutt. אהמ qvarum æmula ר Lab. בוסף
Dent. זסצרש Ling. הטלנת Palat. גיכק.

SECT. II. *sistens VOCALES.*

Long. Kametz	Tfere	Chirek longum	Cholem	Schurek
τ a	~ c	י i	י o	י u
Brev. Patach.	Segol	Chirek breve	K. Chat.	Kübbuz
- a	~ c	. i	τ (τ) o	~ ü, y.

Not. י & י sæpe abjiciunt fulcrum י & י

SECT. III. *proponens SCHVA.*

Vocalem impropriam s. brevissimam, re-
ctius vocalium Ministrum.

*Schva est vel Simplex, hujus figura (:) vel com-
positum, sc. Chateph patach ~ Chateph segol ~
Chateph Kametz ~*

REG. I. de LECTIONE τ & SCHVA.

Membr. 1. *Schva mobile est, quod quodam-
modo legitur cum sequenti litera, ab in-
itio & post vocalem longam, nisi in-
tercedat immediatè tonus vocis : tunc
enim fit quiescens.*

M. 2. *Schva quiescens est quod planè non le-
gitur, pertinens ad præced. literam, post
vocalem parvam, sine intercedente metbeg,
aut dagefch forti, five expresso s. subin-
tellecto : tunc enim etiam post voc.
parvam fit mobile.*

REG.

REG. II. DE NATIVA SEDE טֻם SCHVA.

M. 1. *Omnis litera mobilis, vocali destituta, habet Schva vel expressum sub prima & mediis literis, vel subintellectum sub ultima.*

Not. 1. Pro subintellecto Schva ultimæ literæ, gutturales ם ן ף post vocalem longam (præter ך) & post brevem ך vicariū טֻם ך sumunt patach furtivum, ante conson. celeriter pronunciandū, qvod sæpè rejectum ad præced. literam extrudit ejus vocalem (ך) vel ך. (2) exprimitur (ך) subintellectum in ך fin. item si penult. qvovqve litera habuerit (ך) expressum. Propriori tamen (ך) sub ך vel ף post vocalem parvam tunc venit patach furtivū.

M. 2. 4. *Literæ 4. ך ן ף ם vocali destituta quiescunt in præced. vocali, non admittentes Schva, unde quiescentes dictæ.*

R. III.

DE CONCURSU SCHVAJIM SIMPLICIHM
sub literis non Gutturalibus.

M. 1. *Cum duo Schvajim in eadem Syllaba concurrunt, prius mobile mutatur in Chirek parvum.*

Exc. Pro illo Chirek sumitur (י.) Patach, tum ante ך sub radicali, tum in poly-

A 3

syllabis

syllabis in 5., tum in 21. vocibus (2) Segol in 7. vocibus. conf. Gram. Wasm.
M. 2. Posteriori Schva pereunte, prius redit
(sc. cessante concursu Schvajim, tanquā causā.)

REG. IV. DE SHVAJIM COMPOSITORUM
CUM SIMPLICI CONCURRENTIUM
CONCISIONE.

Omne Schva compositum sequente (:) simpl.
(sive expresso in medio, s. subintell. infine)
conciditur, ita ut è composito iterum ab-
jiciatur vel (:) vel alterum punctū com-
positionis primarium, manente nihilomi-
nus sub præced. lit. puncto primario (vocali
parva) à gutturali eò pro (:) vel Chirek
substituto.

Reg. V. De Schvajim compos. contractione.
Schva Compositum sub & Radicali (nonnun-
quam excidente) *cum præced. vocali par-*
va (signo compositionis) *sæpe contrahi-*
tur, & quidem cum præced. in
- sed - cum - in - frequenter etiam in -
rarius in -

SEC. V. sistens DAGESCH & MAPPIK.
Dagesch punctum ventri literæ impressum est
vel lene vel forte.

Mappik

Mappik soli literæ ך in 'fine impressum;
docet eam genuino suo sono efferendam,
quæ sine eo quiesceret per R. 2. m. 2.

R. VI. De DAGESCH LENE.

Dagesch lene imprimitur sex tantum literis
בגדכפ ן *bgadcpbath, post Schva (nisi*
stet ab initio,) tollens ab illis aspirationem,
quod fit vel

M. 1. *Ab initio vocis, & quidem extra con-*
textum perpetuò, intra contextum cer-
tis conditionibus, quas vid. ap. W.

M. 2. *In medio vocis post (:) quiescens.*
Exc. Non ponitur Dagesch lene post (:) *quiescens* (1.) si (:) quiescat ob præfixum servile extra essentiale, (2.) lit. כ affixorum ך: קם: קן: semper caret Dagesch. Reliqua vid. ap. W.

M. 3. *In fine vocis itidem post (:) quiescens,*
vel post (-) furtivum vicarium ם' (:) sub
gutt. in fine, conf. R. 2. m. 1.

REG. VII. DE DAGESCH FORTI.

M. 1. *Dagesch forte omnibus literis, exceptis*
gutturalibus אהחע ף ץ gutt. emulâ, im-
primitur post vocalem, geminans pronun-
ciationem literarum, esq; vel Characteri-
sticum vel Compensativum vel Eupho-
nium.

Not. frequenter è litera Schvata præcipuè
Jod Schvato, compensante id Metheg
vel expresso vel subintellecto, ejicitur.

*M.1. ordinariè tantùm post vocalem brevem
literis imprimitur; Si verò obtingat post
longam, corripitur ista in oppositam
brevem (sc. ך in - & ך in ך chatuph vel
ך, ך in Chirek vel ך, ך in ך) si amiserit
accentum; aut manet vocalis longa, si
retinere possit accentum.*

*M.3. Quoties analogia formationis requirit
Dagesch forte gutturalibus ם & ן imprimen-
dum, ordinariè ad compensationem exclusi
Dagesch mutantur vocales breves in opp.
longas; aut si maneant aliquando bre-
ves, valent tamen longas.*

Nota, quasdam gutturales, e. c. ן & ן
frequentius, ן vero & ן rariùs com-
pensare. vid. W.

*M.4. Dagesch interdum literis euphoniae gra-
tia imprimitur, vel in med. vel ab init.
vid. W.*

SECT. V. exhibens STLLABAM.

REG. VIII. DE STLLABA SIMPL. ET COM-
POSITA.

*M.1. Syllaba composita est, quæ constat una
quidem vocali, ordinariè brevi, sed duabus
vel*

vel pluribus literis, attrahitq; sequentem
literam aut per dag. f. aut per (:) quiesc.

*M. 2. Syll. Simplex est quæ constat unâ literâ
& una vocali ordinariè longa, nisi in fine,
& intercedente immediatè accentu to-
nico, vel præcedente (:) mobili, & tunc
vocales longæ attrahentes interdum
seqv. literam per dag. forte aut (:) quiesc.
stant pro brevibus, præterquam in fine.*

*Not. Lit. gutt. quæ dagesch f. per R. 7. & (:)
simplex per R. 29. respuunt, anomali-
am in constituenda syllaba composita
pariunt.*

SECT. VI. sistens ACCENTUS,

qui sunt vel Tonicæ vel Euphonici.

*Circa Tonicum, (A) ratione usus distinctivi &
conjunctivi notandū, quod distinctivi sint
(α) Imperatores duo: Silluk (י) cum duo-
bus punctis (:) Soph Pasuk h.e. finis versus,
& Athnach (א) ille supremus, hic vicarius,
dicti communiter Pausæ. (β) Reges s.
Sgolta = Sakepbkaton = & alternans
Sakepb Gadol = Tiphcha = & in metri-
cis libris Merca Mahpachatus = (γ) Du-
ces 8. Ribbia = &c. (δ) Comites 6. II. Con-
junctivi, servi 7. Merca = Munach = Mah-
pach = &c. vid. W. qui possunt fieri Lega-
ti subdistingentes. (B)*

(B) *Ratione usus Etymologici* circa Acc. Tonicum observanda est 1. *Sedes nativa*, 2. *translocatio* &c. de quibus seqq. Regg.

REG. IX. DE ACCENTUS TONICI SEDE NATIVA.

M. 1. *Qualibet dictio ordinariè unicum habet Accentum Tonicum, qui eam acuit, vel in ultima, & dicitur Milrá, vel in penult. & dicitur Milel: nunquam in antepenultima. Verùm Schva sive simpl. sive comp. nunquam sustinet accentum.*

N. 1. si duo diversi adsint Acc. prior saltem est vice - Euphonicus. 2. octo Acc. partim postpositivi dicti, partim præpositivi per se non acunt &c. 3. quidam geminantur. vid. W.

M. 2. *Accentus è regulari sua natura ultimam occupat Syllabam, hinc voce à fine crescente, accentus regulariter ad incrementum illud descendit, corripiendo communiter præcedentes vocales longas in oppositas breves, vel utrasque in Schva.*

Exc, Accentum non dimittunt ad ult.
(1.) desinentia in servilia הַי, הָה, הֵה, הֶה (verbale) הִי, הֵי, הֶי (non הִי :)
(2.) הֵה locale & paragogicum, de quo R. 16. conf. hic W.

M. 3.

M.3. Vocis in literam Raicalem terminate
 (α) *vocalis longior habet accentum, nisi*
 fit ipsa Radix, vel terminetur in ך, *vel brevis vocalis alternet pro longa per*
 R. 7. & 44. (tunc enim vocales sunt
 æquales,) *Milel quoque est vox Selab.*
 (β) *Cum Vocales sunt æquales, accentus co-*
mitatur ultimam.

Exc. Penacuta sunt (α) *desinentia in*
 ך, ך׃, ך׃׃, ך׃׃׃ *nisi tamen brevis vocalis al-*
ternet pro longa (β) *Nomina finita in*
 ך (γ) ך׃׃׃׃ *cum dag.*

REG. X. DE ACC. TONICI TRANSLOCA- TIONE,

Et vocalium ob quamq̃ ejus sedem mutatione.

M.1. MUTANTUR vocales breves in Longas
ob sedem nativam majoris distinctionis ac-
centus (Imperatorum plerumque, Re-
 gum & Ducis Rbhia sæpe, reliquorum
 minorum rarius) *scil. - ult. & penult.*
syllabæ in ך & ך penultimum è geminis
vel ex ך׃׃ in ך.

Excepta quædam vide hic ap. W.

M. 2. RETRAHITUR accentus

(I.) *Conjunctivus ex ult. in penult. (vocali*
longa notatam) ob subsequentem vocem

מורו-

monosyll. aut bisyll. penacutam (ad evitan-
dam *דוּסְפּוּוֹיָא*) ita ut (·) ult. syll. in · &
י in · chatuph corripiantur. Excepta
vid. ap. W.

(2.) *Conjunctivus*, ut & interdum minoris
dist. ob particulam לֹא (ne, non, ob) &
י conversum Futuri, terminati in lit.
radicalem mobilem, quam immediate
duæ præcedunt vocales longæ, quarum
posterior tunc itidem in analogam bre-
vem corripitur, .. in · & י vel י alternans
in · chatuph.

(3.) *Majoris distinctionis*, Imperatores ple-
rumque, Reges & Dux Rbhia sæpe, mi-
noris dist. & servus munach rarius, *Eu-
phonia gratiâ*.

(a) *in verbis terminatis in servilia* י. י & ה.
præcedente (:) quod (:) tunc simul (quia
sustinere accentum nequit) in vocalem
redit illam, è qua ortum, (-) tunc ple-
rumque rursum producto in · juxta
præced. M. I.

(β) *In vocibus formæ* יִי & affixo ה: in qui-
bus tunc (:) mobile in (·) mutatur. Schva
compositum in hac forma, accentu re-
tracto, redit in vocalem perfectam, ·
· in י, · vel · in · Exc. vide ap. W.

(7)

(γ) In affixo ׀: cum particulis כ, ל, ם, ם, transposito tunc (:) cum ׀ (ad sustinendum acc.)

(δ) In affixis ׀ & ׀, tunc ׀ correpto in (:)

(ε) In affixo ׀.. tunc ׀ in ׀

(ζ) In 3. vocibus : עֲתָה אֶתָּה אֲנִכִּי

M. 3. TRAFICITUR Acc. conjunct. & minoris diss. è penult. in ult. ob ׀ conversum præteriti, in personis præteriti penacutis (præter prim. plur.) &c. vid. W.

M. 4. AUFFERUNTUR Accentus per lineolam Maccaph (-) corripiendo itidem ante consonam mobilem in fine vocis ׀ in ׀ & ׀ vel alternans ׀ in ׀ chatuph. Sed in præter. piel ׀ ante maccaph in (-) Exc. vid. ap. W.

Sed Nomina propria aliqu. ab his Regg. abeunt.

REG. XI, DE ACC. EUPHONICO.

Euphonicus Tónico præmissus, Syllabam suam decorè suspendit ac dicitur Metbeg, rectaque virgulâ notatur sub litera, aliqu. subintelligitur : aliqu. duo dantur in eadem voce, vid. W.

REG.

REG. XII. DE - CHATUPH DISCERNENDO.

Figura (ֿ) notat Kametz chatuph (non
ֿ longum neque chateph Kametz)

1. In Syllaba composita sine accentu qvovis, f. Ton. f. Euphonico.
2. Quoties in fine vocis ante consonam mobilem existens accentum amisit; per R. præced. m. 2. n. 2. & m. 4.

CAP. II.

DE ETYMOLOGIA VOCIS

sc. Nominis, Pronominis, Verbi
& Particulæ.

SECTIO I.

LITERAS RADICALES AC SERVILES, EARUMQUE PUNCTA
in genere sistens.

REG. XIII.

DE LITERIS RADICAL. ET SESVIL. IN
GENERE.

Ratione Etymologia vox est (א) vel *primigenia*
f. Radix ipsa, sc. 3. persona præteriti Kal,
& tribus communiter constat literis,
aut

aut si pluribus, ad tres tamen reducitur:
 vel *derivata*, quæ fit à Radice vel *sola vo-*
calium mutatione, vel *literarum serviliune*
adjectione, modò à principio, modò in
 medio, modò à fine, modò ubivis,
 suntqve numero XI, comprehensæ his
 vocibus mnemonicis: מִשְׁה וְכֹלֵךְ אֶתֶן
 Dictæ verò serviles, non quod semper
 serviant (& nunquam sint radicales) sed
 quod servire possint.

(β) Utraque est vel *perfecta*, in qua tres lit.
 Radicales servantur, vel *imperfecta*, in
 qua litera Rad. vel una vel duæ desunt.

(γ) Dantur & *composita* nomina, appellativa
 rariora, propria plurima.

REG. XIV.

DE PUNCTIS RADICALIUM ET SERV. IN GENERE.

M.1. Litera serviles præformativæ regulari-
ter accipiunt Schva, pro quo sequente
 immediatè Schva, est chirek, juxta R. 3.
 vel ob gutturalem - aut * juxta Reg. 29.
 30.

Exc. pro chirek (1.) in *Hiphil* (extra præ-
 teritum) sub lit. servilibus est (-) 2. in
Futuris

*Futuris Kal, Niphal & Hitbpael servilis
præformativaⁿ habet 3. in toto Hophal
est - Chatuph, sæpe alternans ()*

*M. 2. Prima Radicalis post præform. servilem
sumit (:) Qvænam vero præterea habe-
aut puncta ex Paradigmate Conjugg.
Constabit.*

*M. 3. Litera quævis tam Rad. quam servilis
abjecta Vocalem suam (quandoque co-
gnatam) rejicit ad præced. literam, cu-
jus punctum perit.*

*SECT. II. exhibens
DISTRIBUTIONEM LITERARUM*

*Servilium & appropriato speciatim
singularum servilium puncto.*

*Literæ Serviles vel sunt essentielles voci vel
extraessentiales. Essentiales voci sunt,
qvæ essentiam vocis derivatæ ingredi-
untur; Extraessentiales verò, qvæ consti-
tutæ voci superadduntur & quidem vel
(1.) otiosè (α) in fine, dictæ Paragogicæ (β) in
medio, dictæ Epentheticæ: (2.) negotiosè
à principio, dictæ consignificativæ, de quib-
us seqq. Regulæ.*

REG.

REG. XV.

De

LITERIS SERVILIBUS ESSENTIALIBUS.

Literæ serviles essentielles (α) sunt septem, dictæ המנטרית *Heemantica* (β) vocantur *præformativæ*, si præfigantur voci; *afformativæ* si suffigantur: non tamen confundendæ sunt cum suffixis pronominalibus. (γ) faciunt i. ex Verbis Nomina. 2. in Nominibus formant Numerum & Genus. 3. in Verbis Tempora & Conjugationes.

REG. XVI.

De

LIT. SERVIL. EXTRAESS. PARAGOGICIS.

Paragogica (otiose voci in fine superadditæ) comprehenduntur voce אחרינית. Et quidem

M: 1. & Paragogicum rarius est.

M. 2. ה frequentissimum, habet præmissum (־) rarius (־) mutatque præcedens ה quodvis in ה.

De accentu ejus suprâ Reg. 9. M. 2. in Except. Quib9 id apponatur vid. ap. W.

B

Not.

Not. *Nominibus Femin appositum non semper est otiosum, sed roborat saepe significationem, & cum Nominibus Loci & Temporis notat in, ad, versus.*

M. 3. 1 rarius apponitur Nomini in statu constructo cum Cholem.

M. 4. 1 modò cum Chirek, modo sine eo, vid. W.

M. 5. 2 rarius tertiæ plur. præter. sæpius Futuris in 1, rarius in 2 terminatis.

M. 6. 1 in Verbis Anomal. defectivis litera 1 & 2 est quasi formativum infinitivi. Vid. R. 37. & 38.

REG. XVII.

De

LIT. SERV. EPENTHETICIS.

Epenthetica (otiosè in medio superaditæ) comprehenduntur voce יִנְּ, de quibus, ut & aliis singularibus in scripturis redundantibus, huc relatis, vide W.

REG. XVIII.

De

LIT. SERV. CONSIGNIFICATIVIS.

Consignificativa (negotiosè in principio præfixæ) certam significationem voci

voci superaddentes, sunt septem מִשְׁרֵי וְכִלְבִּי & qvidem.

M. 1. מֵ ex מִן significat à, ex, de, pre, propter, habetque sub se Chirek parvum sequ. dagesch forti, quod dagesch è sequ. י Schvato ejicitur unà cum (:) exceptis duobus vid. W.

Sed ante literas indageffabiles (gutturæ & ר R. 7.) per compensationem habet (..) interdum verò chireck manet sequente gutturali sine compensatione. Conf. R. 7. M. 3.

M. 2. וּ is לְ vel אֲשֶׁר significat qui, quæ, quod, & Conjunctiones ut, quod, quia, quando, habetque sub se segol. sequ. dageschf. rariùs patach, bis Schva.

M. 3. הֵּ est triplex (1) Demonstrativum, significans ô, î, tò, hinc & Articulare dicitur, item Emphaticum, habetque (a) patach. sequ. dagesch forti, quod dagesch à participiali (exceptis paucis vid. W.) & non habente post se gutturalem exulat sine compensatione (β) sed ante gutturales וּ ר (indageffabiles) per compensationem habet Kametz; הֵּ vero & הֵּ (nisi sic Chateph-Kamezatum) non compensant per Kamez. Conf. R. 7. (γ) הֵּ הֵּ

B₂

& וּ

& V ante Kametzatas non monosyllabas) pro illo Patach & Kametz habent Segol.

(2.) ה Interrogativum habet (·) loco ordinarii Schva, sed ante gutturalem Kametzatam Segol. Alias antegutt. conciditur (·) retinendo vocalem primar. Conf. R. 4.

(3.) ה Vocativum habet patach sequ. dagesch f.

M. 4. ו (1) significat &, interdum sed, ut, praeerea, sic, quandoque redundat. (2) punctum eius ordinarium est Schva, sed ante lit. בּב & ante lit. Schvatam accipit

Not. Quomodo ו etiam ante בּב aliquando Kametzetur, quando sc. (a) duo copulat Nomina, quorum prius sit cum Accentu servo &c. nec non ante Infinitivos monosyll. (β) ante Verba monosyll. aut bisyll. penacuta quiescentia mediâ Radicali ו vel defectiva mediâ Radicali geminatâ &c. vid. ap. W. hîc R. 18. p. 55. fin. & R. 10. M. 1. fin. p. 30.

(3) ו quoque datur conversivum (a) Futuri, quod prae copulandi usum mutabat etiam significationem Futuri in significat

ficationem Prateriti, habetq; sub se *patach* *seqv. dag. f.* quod *dagesch* è ' *Schvato* perpetuò excidit. Conf. R. 7. Sed ante gutt. & per compensationem habet *Kametz*. (β) *Prateriti*, quod mutat *significationem Prateriti in Futuri*, habetque ordinariè *Schva*, nisi sequantur כק &c. Conf. præced. num. 2.

M. 5. ך significans *sicut*, habet ordinarium (:) 2

M. 6. ך plerumque *Dativi*, aliqv. *Genitivi Possessoris* vel *Autoris* nota, exponitur *ad*, *juxta*, *super*, *contra*, *in*, habetque ordin. *Schva*; sed ante vocem penac. & monosyll. nunc *Schva* nunc *Kametz*. Not. interdum ך redundat.

M. 7. ך significans *in*, *cum*, *pro*, *propter*, item notans *instrumentum* &c. habet *Schva*. Sed conf. R. 50. M. 1.

M. 8. Lit. ך præfixæ (1) *Nominibus* & *Participiis*, ordinariè excludunt ך demonstrativum, assumto ejusdem puncto appropriato, præced. M. 3. notato. Quamquam in 20. ך simul retinetur. vid. W. (2) *Infinitivis Niphal* & *Hipbil*, excludunt ך charact. in 41. locis.

B;

M. 9?

M. 9. Lit. **בְּכֵל** *præfixa infinitivis designant Latinorum Gerundia*, habentque sua puncta propria, sigillatim modo indicata. **ל** *ante infin. monos. & dissyl. penaeutos Kametzatur.* Tunc vero **כ** *notat dum, quando, cum formatque Gerundium in do.* **כ** *postquam, juxta, quando, cum.* **ל** *facit Gerund. in dum vel di.* **כ** *potius, quam, ne.*

M. 10. Lit. **בְּכֵל** *componuntur etiam quandoque cum particulis expletivis seu syllabicis adjectionibus וְיִי & מִי nec non sæpè cum particulis separab. R. 50.*

CAP. III.

De

NOMINE.

REG. XIX.

De

NOMINE, IN QVO NOT. OCTO.

M. 1.

Forma, cujus ratione nomen est vel nudum, solis constans Radicalibus: vel Heemanticum seu auctum literis servil. essentialibus. Vid. R. 15,

M. 2.

M. 2. *Qualitas*, cujus ratione *Nomen* est vel *Substantivum* vel *Adjectivum*, Quò etiam pertinent *Numeralia*, quæ sunt vel *Cardinalia* vel *Ordinalia*, vide W.

Not. (1) *Cardinalia* à 3. ad 10. sub terminatione *Masculina* sunt *Fœm.* & contra (2) à 3. ad 10. in plurali tot denarios significant, quot unitates denotat cujusque singulare &c. (3.) frequens usus est *Numeri Cardin.* pro ordinali.

M. 3. *Genus*, quod vel *Masc.* vel *Fem.* vel *Commune*; *Neutrum* plerumque per *Fem.* exprimitur. cognoscitur vero genus à significatione; Sic *Mascul.* sunt *Nomina naturæ & officii Virilis, montum & similitum.* *Fœm.* sunt *Nomina naturæ & officii muliebris, urbium & similitum, ut membrorum Corporis, præsertim geminorum (quamvis quædam etiam sint gen. Comm.) Communia* sunt nomina animalium sub una terminatione, utrumque sexum notantia; Tum à terminatione; Sic (α) *Fœm.* sunt in genere desinentia in *æ* vel *i* *servile*; in specie 31. alia, quamvis non habentia dictas terminationes, vid. W. (β) *Communia* sunt
B 4. tum

tum è terminatione Fæmin. tum Masculina. vid. W. (γ) *Masculina* sunt reliqua omnia.

M. 4. *Motio Nominis è Masc. in Fæmininum* fit addito ם, punctis ob incrementum & accentum descendantem per R. 9. M. 2. *mutatis*. De mutatione illa punctorum agitur R. 46. *Gentilia & Numeralia* in ם moventur addito ם vel ם, dageffatâ ultimâ lit. ם Sic & nonnulla Substantiva moventur.

M. 5. *Comparatio* non fit graduum terminationibus, sed periphrasi (α) *Comparativus* per ם vel ם i. e. præ (β) *Superlativus* fit vel (1) per positivi geminationem: vel (2) per particulam ם valde, vel (3) per constructionem cum alio nomine, mediante ם (4) per abstractum &c.

M. 6. *Casus* diversarum terminationum Hebræi non habent, sed è coherrentia aut constructione, aut accentuum distinctione sunt dijudicandi: Interdum tamen ם notat *Dativum*, rarius *Genit. possessoris*. ם notat *Accusativum* post Verbum Activum, sed *Nominativum* post pass. & Neutrum,

M. 7.

M. 8. *Declinatio* (s. flexio in Plur. vel Dualem) est vel *Masculinorum*, vel *Fæminorum*. (De mutandis tunc vocabulis agitur R. 46.) (a) *Masculina* in plur. desinunt in םי. (β) *Fem. & Commun.* in ות, abjectis ה vel ך servilibus unâ cum vocali præced. Ab ות fit plur. יות vel יות. Ab ית fit יות. Exceptis monosyllabis, quæ retinent terminationes ות & ית. (γ) *Dualis* tam *Masc.* quam *Fem. & Comm.* desinit in ים & assumit tam in absoluto quàm in affixo statu formam & punctationem status affixi singularis. Conf. M. seq. 8. & R. 46. At constructus *Dualis* (de quo seq. M. 8.) assumit puncta constructi pluralis. Conf. R. 46. Singularia vid. ap. W.

Not. Duodecim pluralia terminantur more Chaldaico in ין. Alia 10. irregularia in י, 42. *Mascul.* in ות & 35. *Fæmin. ac Comm.* in ים. 47. simul in ים & ות, quædam sunt singularia tantum, quædam pluralia tantum, quæ vid. ap. W.

M. 8. *Status*, qui triplex,

B's

(1) Ab:

(1) Absolutus, cum extra constructionem cum alio, aut extra affixionem Nomen ponitur.

(2) Constructus s. Regiminis, cum Nomen regit post se aliud Nomen, quod apud Latinos in Genitivo ponitur. (Aliquando etiam status hic occurrit inter Adjectivum & Substantivum.) Propter hunc statum mutatur $\overline{\text{a}}$ sing. in $\overline{\text{a}}$ & Plural $\overline{\text{a}}$ ut & Dual. $\overline{\text{a}}$ in $\overline{\text{a}}$.

(3) Affixus, dum Nomini suffigitur in fine vel (a) Pronomen inseparabile, quod dicitur Affixum (b) litera paragogica, de qua Conf. R. 16.

Propter hunc statum in literis absoluti nulla fit mutatio, nisi quod termin. Plur. $\overline{\text{a}}$ & Dual. $\overline{\text{a}}$ abjiciantur & $\overline{\text{a}}$ ex $\overline{\text{a}}$ fin. mutetur in $\overline{\text{a}}$. Quomodo autem propter hos status etiam mutantur puncta seu vocales, docetur R. 46.

CAP.

CAP. IV. De PRONOMINE.

REG. XX.

De

PRONOMINIBUS SEPARATIS ET AFFIXIS HORUMQUE VARIA- TIONIBUS.

Pronomina sunt I. Personalia, & hæc
vel (1) Separata, quæ sequ. exhibentur
Schematib:

Singul.

pers. 1. Comm.	אני Ego,
2. Masc.	אתה tu,
Fem.	את tu
3. Masc.	הוא ille,
Fem.	היא illa.

Plural.

Pers. 1. Comm.	אנחנו Nos,
2. Masc.	אתם vos,
Fem.	אתם vos,
3. Masc.	הם illi,
Fem.	הן illæ,

Neutrum tertiæ personæ exprimitur
per Fem. aliqu. per Masc.

Quomodo variant hæc Pronom. vid.
ap. W. (2)

(2) *Affixa, quæ in Nomine referunt Latīnorum Pronomina Possessiva; In verbo & particulis eorundem Personalia*; : fi-
untque ex præcedd. Pronom. separatis,
demtis plerumque eorum capitibus,
& ך in ם mutato. Quomodo qui-
dem Numero convenient cum illo Nomine,
cui sunt annexa; genere autem eum illare
vel persona, quam affixa innuunt, ex seq.
Schem. patebit.

SCHEMA AFFIXORUM
& quidem

(a) *Affixorum Nominum Singularis Numeri.*

(1) *De persona una.*

Perf. 1. Comm.	ׁ. meus, a.
2. Masc.	ך. tuus, a.
Fem.	ך. tuus, a.
3. Masc.	ׁ. ejus, suus, a.
Fem.	ך. ejus, suus, a.

(1) *De personis pluribus.*

Perf. 1. Comm.	ך. Noster, a.
2. Masc.	ך. vester, a.
Fem.	ך. vester, a.
3. Masc.	ך. eorum, suus, a.
Fem.	ך. eorum, suus, a.

(β) *Affi-*

(β) Affixorum Nominum Pluralis Num.

(I.) *De persona una.*

Pers. 1. *Comm.*: 1. Mei, æ,
 2. *Masc.* 2. tui, æ.
 Fem. 3. tui, æ.
 3. *Masc.* 4. ejus, sui, æ.
 Fem. 5. ejus, sui, æ.

(2) *De personis pluribus.*

Perf. 1. <i>Comm.</i>	ינוֹ Nostri, æ.
2. <i>Masc.</i>	יְכֶם vestri, æ.
<i>Fem.</i>	יֶכֶן vestri, æ.
3. <i>Masc.</i>	יָהֶם eorum, sui, æ.
<i>Fem.</i>	יָהֶן earum, sui, æ.

Annot. I. (a) Nominibus quibusdam certis pro ו affigitur הוּ pro הַ, הָ, pro ם, ך, ך׃, pro י, ין. In quibus etiam pro הוּ promiscuè adhibetur ו mobile. Quibusdam utroq; modo fit affixio (β) In nonnullis pro ו est הוּ pro ו interdum ה, interdum נ, pro הַ est הַ, pro כִי, pro ם & ך, מו vel מוּ, pro יהם & יהן, ן, ם, & ante aff. interdum excidit &c. vid W.

Annot. 2. Affixa gravia כֶּם כֵּן כֶּם כֵּן (reliqua dicuntur levia) requirunt ante se nomen (cui suffiguntur) in statu constructo, in utroque numero.

De

De reliqua mutatione punctorum,
propter affixa vide R. 46.

II. Pronomina alia sunt partim Demonstrativa ^ה ^א vel cum ^ה Parag. ^ה ^א
hi, illi, hæ, illæ: ^ה ^א hic, iste, ^ה & ^ה ^א hæc
ista, ^ה ^א ille illa: partim Relativum ^ה ^א
qui, quæ quod, omnis generis, numeri
personæ & rei. Partim interrogativa ^ה ^א
quis? ^ה ^א vel ^ה ^א quid? quod habet pa-
tach ante makkaph & Dag. Euph. &c.
vid *W.*

CAP. V.

De

VERBO REGULARI.

REG. XXI.

De

CONJUGATIONIBUS IN GENERE

Conjugationes sunt 4. singulæ habentes formam Activam & Passivam præter quartam, quæ Reciproca est. Cujuslibet Conjugationis formam & characteristicam innuit Præteritum ejus, quod formatur à Præterito primæ Conjug. tanquam à communi Radice, per certos characteres & punctationes. Characterem yero & Punctationem innunt

nuunt ipsa Conjugationum *Nomina*,
quæ sequuntur, & ex antiquo Paradi-
gmate ^{hæc} retinentur.

I.		II.	
Act.	Pass.	Act.	Pass.
<i>Paal.</i>	<i>Niphal.</i>	<i>Piel.</i>	<i>Pual.</i>
<i>f. Kal.</i>			

III.		IV.
Act.	Pass.	Reciproca.
<i>Hipbil, Hophal.</i>		<i>Hitbpaet.</i>

De quibus seorsim & pluribus R. 23. & seqq.
REG. XXII.

De

TEMPORIBUS IN GENERE.

Tempora sunt: *Præteritum, Futurum,*
Imperativus, Infinitivus, & Participium.
In quibus, notetur

M. 1. *Formatio*, quæ fit â Præterito
cujusque Conjug. (soleo hîc faciliorem
formandi rationem vivâ voce certisque
subsidiis ostendere, ita ut tribus lectio-
nibus Auditores non tantum mutatio-
nis omnium punctorum rationes me-
moriâ tenere, sed easdem ex eadem
etiam una cum Paradigmate reddere
soleant) partim mutando puncta, prout
in

in Paradigmate ostenditur, (quod habet instar Regulæ) partim præfigendo *Characteristicam Temporis*. Sunt autem Characteristicæ (1.) *Imperativi & Infinitivi* (excepto Kal, Piel, & Pual) ך (2.) *Futuri* literæ ך (3.) *participii* (excepto Kal & Niphal) est ך de quorum punctis confer Reg. 14.

Not. *Litera Characteristica Temporis excludit Characteristicam Conjugationis, ejusque assumit punctum.*

Hinc in Futuro, Imper. & Infinit. Niphal prima Radic. sumit Dagelch forte, compensans exclusum ך Conjug. Characteristicam: Sed in *Hithpael* non tota Characteristica ך excluditur à Characteristica Temporis, sed tantum prima ejus litera ך.

M. 2. *Flexio* in Numeros, Genera & Personas fit eodem modo in omnibus Conjugg. & quidem

(1) In *præteritis* per literam Characteristicam, & *affirmativas* in quaque persona è Pronominibus Personalibus (Conf. R. 20.) decurtatas, excepta *tertia plurali*, cujus affirm. est ך.

(2) In

(2.) In *Imperativis* per characteristicam suam & affirmativas יונה

(3.) In *Futuro* per characteristicas פתח & affirmativas easdem יונה

(4.) In *Participiis* secundum Declinationes Nominum in utroq; Genere, praemissa characteristica, ו extra Kal & Niph.

M. 3. *Significatio* (1.) *Præteriti* includit Imperfectum, Perf. & Plusqvamp. interdum & Præsens. (2.) *Imperativi* est affirmativa; negativa a. præcepta fiunt per futurum cum particula prohibendi. (3) *Futuri* includit sæpè Præsens & Perfectum, imprimis si præcedat Perf. Frequentissimè etiam Imperat. (4) *Infinitivi* sæpè exhibet Gerundia, cū præfixas habet literas ככל Conf. R. 18. M. 9. Sæpè explicatur ut præcedens aut seqv. Verbū præteritum &c. Frequenter etiam Nomina scit. (5.) *Participium*. Benoni exprimit Præsens Verbi &c. Vid. W.

REG. XXIII.

De

CONJUG. I. ACT. KAL. I. PAAL.

M. 1. *Character* huius est carere omni characteristica, unde & Kal. s. levis dicitur,

G

M. 2.

M. 2. *Significatio* est vel Activa seu Transitiva, vel Neutralis.

M. 3. Specialiter (1.) in *Praterito* pro *patach* tertiæ Rad. interdum est *Tfere* vel *Cholem*. Singularia vid. ap. W. (2.) In *Fut.* & *Imperat.* si 2. vel 3. Rad. sit gutt. aut Verbum sit Neutrum, pro *Cholem* ult. est *Patach*. Singul. vid. ap. W. (3.) In *finitivus* & *Particip.* *Præsens*, interdum sub 1. Rad. habent *Kamez*, Singularia vid. ap. W.

REG. XXIV.

De

CONJ. 1. PASSIVA NIPHAL.

M. 1. *Character* hujus est lit. 3.

M. 2. *Significat* ordinariè passionem ab alio.

M. 3. Specialiter 1. in *Praterito* interdum pro *patach* est *cholem*, (2.) In *Fut.* (a) præformativa & pro *segol* retinet interdum *chirek*. (β) pro *Tfere* sub 2. Rad. frequenter est *patach*. (3.) In *Infin.* pro *Tfere* sub 2. Rad. interdum est *cholem*. (4.) In *Particip.* pro *Kamez* rarius sub 2. R. est *Tfere* vel *Cholem*.

REG. 25

REG. XXV.

De

CONJ. 2. ACT. PIEL.

M. 1. *Character ejus est Dageschf. in 2. Rad.*

M. 2. *Significatio plerumque est intensiva & frequentativa.*

M. 3. *Specialiter 1. in Præt. & Imp. (α) pro Isere est Patach. (β) Tria pro Isere Præt. habent Segol. (γ) Quædam ejiciunt dagesch character. compensando illud per Gholems. (δ) quædam pro illo dagesch unam vel alteram Radicis literam geminant; tertiâ Rad. tunc omissâ. 2. In Infinit. interdum redit Præteriti forma. 3. In Particip. contrahitur etiam in*

REG. XXVI.

De

CONJ. 2. PASS. PŪAL.

M. 1. *Character idem qui in Piel.*

M. 2. *Significatio Passiva ab alio agente dependens.*

M. 3. *Specialiter in Præterito pro Kybutz sæpè est Kametz. Chaturph, pro Patach Kametz, interdum quoque hic loco dagesch geminantur literæ.*

C 2

REG.

REG. XXVII

De

CONJ. 3. HIPHIL & 4. HOPHAL.

M. 1. *Character* utriusque est ם.

M. 2. *Significatio* Hiphil plerumque est translativa actionis vel permissiva &c,

M. 3. *Specialiter* in Hiphil (1) secunda Rad. pro ordinario *Chirek* saepe habet *Tserc*, interdum *patach* sub & ante gutt. Nisi quod (α) Tertia pers. *prateriti* & *particip.* desinant tantum in *Chirek* (β) *Fut.* praefixo ם convers. (vel ל) perpe- tuo habeat *Tserc* (γ) *Inf.* quoque ordi- narie *Tserc* (1) lit. ם a *chirek* saepe ex- cidit. (3) Accentus ad afform, ם ם & ם non descendit. Exc. *particip.* (4) praef- form. quævis, extra prateritū, habent *patach*. Conf. R. 14. Singularia vid. ap. W.

REG. XXVIII.

De

CONJ. 4. HITHPAEL.

M. 1. *Characteres* sunt ם & *dagesch* f. in 2. Rad.

M. 2. *significatio* est reciproca, inter- dum frequentativa.

M. 3

M. 3. *Specialiter* (1.) litera η in $\eta\eta$
transponitur, quando verbum incipit
à α , φ , ψ , mutato insuper η in υ post
(2.) η ex $\eta\eta$ ante η , ψ , φ excidit, ita ut
compensetur per Dag. f. (3) pro *Tere*
passim hic venit *patach*. Singularia vid.
ap. W.

CAP. VI.

De

ANOMALIIS VOCUM IRREGULARIUM,

Oblit. 1. Guttur. 2. Quiesc. 3. Defectivas.

REG. XXIX.

De

ANOM. GUTTURALIUM, IN RE- CIPiendo SCHVA MOBILI.

Litteræ Gutturales $\alpha\eta\eta\eta$ *respuunt* (:))

simplex: & quidem (1.) Schva mobilino-
tandæ

M. 1. Ante literam vocali affectam,
sumunt (*pro illo* (:) *mob. simplici*;) Schva
aliqvod compositum, quod sibi confor-
mat (*quoad primum compositionis*
punctum, quod est vel- vel- vel- chatuph)
accedens ab initio Schva mobile sub

C;

præ-

præfixalitera servil. extraessentiali, & quidem.

(1.) - ordinariè & communiter (scil. nulla specialiori conditione vel Regula aliud poscente)

(2.) = (a) sub 1. Rad. & in Imp. & In fin. Kal. (β) sub ה & ה prima Rad. Verborum הַהִי & הִיָּה. (γ) in 14. Nominibus ab ה Rad. & 5, ab ו inchoantibus, quæ vid. ap. W.

(3.) - analogum scilicet cognate vocali qd̄ quo (:) simpl. mobile ortum. Quò pertinent etiam Nomina quædam subgutt. pro (:) mob. simpl. habentia =

Exc. quædam hic. & simul sumunt.

M. 2. Ante Schva quiescens sublit. non gutturali sumunt gutt. Patach pro eodem Schva (in Chirek aliàs per R. 3. mutando.)

Not. (a) Rariùs pro Patach sumitur segol, imprimis si illud Schva sit è Tsere vel segol oriundum. (β) In Imper. Kal ante ה & ו item in 10. vocibus, Chirek analogum hic pro Patach sub. gutt. retinetur.

REG.,

REG XXX.

De

ANOM. LIT. GUTTURALIUM, IN
RECIPIENDO SCHVA QUIE-
SCENTE

Litera gutt. עחה respuunt (:) *sim-*
plex, & quidem (2). *Schva quiescente no-*
tanda

M. 1. Post vocalem parvam - vel ׀ vel
- chatubh (ex quibus Schvajim composita
sunt) sumunt (pro illo simplici (:)) quiesc.
tale compositum Schva, quod confor-
me sit isti vocali parvæ præcedenti, sc:
- præcedende (-, ׀) præced. ׀, ׀ præced.
chatuph.

M. 2. post (:) mobile vel chirek par-
vum (è Schva oriundum) sumunt (con-
formando sibi, prout præced. R. 29. dictum,
præcedens (:)) vel Chirek)

(1) ׀ in Fut. Kal (scil. 1. Rad. existente
N vel 2. Rad. patach aut segol notatâ) &
præterito Hiphil, sine ׀ conversivo
Conf. seq. n. 2. lit. y.

Not. Circa utrumque Reg. *bujus mem-*
brum, quod (α) seqq. 5. verba אָמַר, אָמַר
אָמַר, אָמַר, אָמַר in Fut. Kal. illud pro (:) *si ve sit*
simplici assumtum, cum præcedente (׀) *sub*

sub ^N ex formatione propria vel lege Paradi-
 gmatidis, juxta 1. membrum; sive ex con-
 formatione juxta hoc (M. 2.) contrabant in
 cholem, primâ ipsorum Rad. ^N (in prima
 persona, rarius in reliquis) elisâ, & 2.
 Rad. ^T sere vel paracba affectâ. (β) In his
 tribus ^ה^ה^ה ^ה^ה^ה ^ה^ה^ה 1. Rad. ^N in Fut. Kal
 modò servat suum, modò quiescit in
 cholem, secundâ radicali itidem (..) vel
 (-) notatâ.

(2.)-: (α) Si in Fut. Kal. 1. Radicalis sit
^ה, ^ה, ^ע & 2. Rad. cholem notatâ, nec
 non primâ existente ^ע & ultimâ ^ה (β)
 In Præt. & Part. Niphal. plerumqve. (γ)
 In Præt. Hiph. cum ^י convers. ante ^ה
 servile Præteriti. (δ) In Imp. & Infin.
 Kal pro illo (:) quiesc. modo .. modo ..
 (ε) In Nominibus & Particulis perpe-
 tuo .., ubi & conformatio fit sub præ-
 ced. litera Radicali in patach.

Exceptio. Retinetur Schva simplex
 sub Guttur.

1. Semper sub 3. R. ^ה^ה^ע ante ^ה^ה^ה affirm.
 Præteriti ^ה^ה^ה Fut. ac Imperativi.

2. Semper sub 1. Rad. Gutt. ante ^י adeoq;
 semper in verbis ^ה^ה^ה ^ה^ה^ה post præfixa
 in Kal. & Niphal.

3. In

3. *Interdum sub 1. vel 2. Rad. gutturali, non sequente gutturali; nihilominus tamen priori Schwa vel Chirek (per conformationem, Regul. præced. dictam) in debitum compositionis punctum transeunte, tam in Verbis quàm Nominibus. Sic interdum etiam post particulam ו in Infinitivo in ך terminato.*

REG. XXXI.

De

ANOM. Lit. אהוי QVATENUS VEL ALTERNANT, VEL ELIDUNTUR, VEL QUIESCUNT, IMITANTIBUS ID IPUM ALIIS RARIUS LITERIS.

M. i. Literæ אהוי tam mobiles quàm quiescentes frequentissimè pro se invicem alternant certis in locis, quæ vid. ap. W. quopactò ipsorum anomalie transformâ, quàm significatione sæpe confunduntur seu permixtæ sunt, e. c. א pro ה in אה pro הו ei, ה pro ו in הוא pro היא & c. Quam alternationem אהוי imitantur alia quedam literæ certis in vocibus, sensu tamen semper vel eodem vel magis emphatico (nunquam vitioso) vid. W. p. 122.

C 5

123.

123. Ubi etiam huc refert *transpositionem certarum literarum in certis vocibus*, quæ posterior sæpe legenda est ante priorem &c. item *permutationem vocum honestiorum cum obscurioribus visis*,

M. 2. Literæ װײַן sæpe eliduntur seu abjectæ sunt, præsertim quiescentes, rarius mobiles, e. c. ן fin. in voce ןװײַן Hagg. 1. *Quam elisionem quoque imitantur aliæ literæ, item illæ voces, quæ certis in locis solis vocalibus & Accentibus in Textu S. scribuntur, literis ad marginem notatis.*

M. 3. Literæ ן & , interdum vocalem suam rejiciunt ad præcedentem literam Schvatom, ut ipsæ quiescant. vid. W.

REG. XXXII

De

ANOM. 3. RADIC. N.

M. 1. Cum 3. Rad. est N. tunc 2. R. ubique (excepto Infin. Kal & Püal) pro patach & cholem sumit Kamez, in quæ 3. Rad. N quiescit.

M. 2. Kamez illud (pro {-} vel assumptum) in Kal quidem ante ן & ן præteri.

teriti etiam manet, sed in reliquis Conjugationibus mutatur in Tſere.

Not. Si ipsa Radix pro patach habuerit Tſere (juxta R. 23. M. 3. a) retinetur hic illud ante וּ Præter. tertiâ sc. Kal. existente נ.

M. 3. Ante הָ Fut. & Imp. 3. Rad. נ quiescit in Segol.

M. 4. Participiorum terminatio ſœm. הָ hîc contrahitur in הָ vel הָ.

Annot. Quædam hic ſpecialem, præter ordinariam, habent Anomoliam, assumptâ plerumque formâ 3. Rad. הָ & mutato sæpe נ in הָ, quæ vid. ap. W.

REG. XXXIII.

De

ANOM. 3. RAD. הָ.

NON CRESCENTIS A FINE.

Tertia Rad. הָ (voce à fine non crescente) definit

(1.) in omni Præterito in הָ (cujusvis Conjug.)

(2.) in omni Futuro in הָ.

(3.) in omni Imperat. in הָ.

(4.) in omni infinitivo in הָ, interdum וּ vel הָ.

(5.) in

(5.) in omni *Particip. Praes.* in ך.
(6.) in *Participio Paul.* in ך quod etiam
voce crescente manet.

*Singularia quaedam ad hos numeros
vid. ap. W.*

Annot. 1. In omni Futuro hujus ano-
malia ob conversionem vel ob ך ne, plerumque
fit Apocope 3. Rad. ך & quidem.

(α) vel nuda abiectione ך & ac-
centu ad prim. Kal. retracto, quoties sc.
1. vel 2. Rad. regulariter habuerit da-
gesch forte, ut in Niph. Piel & Hithpaël.

(β) vel retractione simul ך : ad pri-
mam Rad. & accentus ad præform. ser-
vilem, in Kal. & Hiphil, ubi tunc

(1.) Futuri Kal præformativæ (a) è
regulari sua punctatione chirek suum
retinent, interdum Tserè pro illo as-
sumunt. Exc. in verbis ך ך ך ך ך fa-
cta Apocope præformativæ pro chirek re-
cipiunt suum (:) simplex & retractum se-
gol mutatur in chirek obseqv. analogam.
lit. ut ך ך pro ך ך (b) At ex irregu-
lari præformativarum punctatione per
vel- (ob seqv. gutt. per R. 30.) utraqve
tam præformativæ, quam 1. Rad. in tali
Apocope semper accipit Patach.

(2) Fu

(2) Futuri Hiphil præformativæ loco ordinarii sui Patach habent Segol.

(γ) vel retracti mutatione in Schva, in Kal & Hiphil, cū 2. Rad. est כִּרְטַפְּקָה quod imitatur in Kal כִּרְטַפְּקָה

(δ) Apocope illa interdum negligitur.

(ε) interdum etiam sine 1. convers. & לִי fit Apocope & retractio e. c. יִהִי

Annot. 2. In Imperat. Piel, Hiph. & Hitp. 3. R. הִי cum præced. Tsere interdum abjicitur.

Singularia circa utramque Annotat, vid. ap. W.

REG. XXXIV.

De

ANOM. 3. RAD. ה.

CRESCENTIS A FINE.

Tertia Radicalis ה (voce à fine crescente,

M. 1. Abjicitur cum puncto præcedaneo,

(α) ante affirm. verborum ' & ' inque Fæm. & plurali Participiorum & Nominum.

(β) ante quaecunque suffixum (seu pronom. s. parag.)

Exc.

Exc. Litera ך hoc modo abjicienda inserendum mutatur in cognatam ך mobilis.

Sed à Rad. ך׃ in præf. Hieph. duplicatur ך mutato tunc priori ך in ך & posteriori anomalam suam servante.

M. 2. Mutatur (י) in ך præcedente (:) in omni Conjugatione ante ך fam. præteriti.

Exc. (א) Pro ך 3. R. in ך mutanda rarius assumitur ך

(ב) certa verba ך 3. R. ante ך fam. abjiciunt, & ך fam. in ך mutant, retrocedente Kameiz.

(2) in ך, nimirum ante ך & ך præteriti & ante ך Fut. & Imperativi: quod ך tunc quiescit

(א) in Præt. Kalin Chirek, in reliquis Præter. in (..) quandoque etiam in Chirek.

(ב) In Fut. & Imp. cujusque Conjug. in Segol.

Sed ך illud pro ך assumptum, saepe in Præt. & Fut. excidere solet.

Annot. (1) Quatuor Verba in ך cum mappik desinentia analogice formantur; ultimam tamen Futur. formant in ך׃.

Hæc

*Hec tria, כָּתָה, לָתָה, נָתָה sequuntur hanc;
non a. media geminata anomaliam R. 4ta
de quorum Apocope vid. W. R. 33. p. 144.*

*(2) In Nominibus tertia Rad. ך ob preced.
chirek mutatur in, quiescens, Conf. W.*

REG. XXXV.

De

ANOM. ך SERVILIS, ALIQUANDO
IN MUTATÆ.

(a) In Verbis ך servilis afform. gen.
Fœminini, interum mutatur in ך ad
formam Chaldaicam.

(β) In certis Nominibus ך in situ
aboluto mutatur in ך.

REG. XXXVI.

De

ANOM. 2. RAD. ך

IN RECIPIENDA VOCALI.

Secunda Rad. ך in omnibus Conjugg.
ubique cum puncto suo quocunque ab-
jicitur, unde

M. 1. In Kal. prima Rad. (a) in *Præt.*
& *Particip. Præs.* assumit Kametz, quod
ante ך & ך præteriti transit in Patach.
Aliquando post ך illud præteriti inter-
feri-

leritur NEpenth. (β) In Fut. & reliquis
sumit ʾ (interdum ʾ)

Annot. ad hoc M. 1. (1) In præt. duo
pro Kametz habent ʾ duo autem Tserē,
duo item Patach. (2) in Fut. Imp. & inf.
interdum est Kübbuz pro ʾ. (3) in Part.
sapē est (ʾ) pro (ʾ)

M. 2. In Nipabl prima Rad. ubique
assumit Sed ante ʾ & ʾ præt. pro illo
ʾ post prim. Rad. assumitur ʾ tertiâ Ra-
dicali ʾ affectâ. *Pauca singularia vid.*
ap. W.

M. 3. In Hipbil prima Radicalis (1) as-
sumit ʾ Sed ante ʾ & ʾ Fut. Imp & Inf. ʾ
transit in (ʾ) (2) interdum ubique
pro ʾ, assumitur (ʾ) (3) Ante ʾ & ʾ
præt. tertia Rad. accipit ʾ, primâ (ʾ)
vel ʾ affectâ, *Interdum 1. Rad. regula-*
re sumit Patach, tertiâ Rad. suum ʾ dimit-
tente..

Not. ad hoc M. 3. In præt. Hipbil in-
terdum, semper autem in Imp. rarius in
Inf præformativa servilis ʾ certorum
verborum per apharesin perit. Singu-
laria did. ap. W.

ANNO-

ANNOTATIONES

ad præcedd. 3. Membra

I. In Kal, Niphal & Hiphil præformativæ accipiunt (-) ad compensationem excidentis & secundæ Rad.

Exc. (1) (a) In Prat. & Part. Hiph. præform. habent (..)

(β) In Fui Imp. & inf. Niphal retinent Chirek.

(2) (a) Hæ servilium vocales longe interdum resolvuntur iterum in analogas breves seq. dag.

(β) Pro vocalibus istis longis redit regulare servilium literarum Schwa, & subguttur. ¶ ordinariè (..) rarissimè (..) ob accentum descendantem per R. 9. M. 2. Scilicet (1) ante ¶ & ¶ Prat. (2) in motione Participiorum. (3) Sic & aliàs ob Acc. descendantem ad affixa sive pronom. sive lit. parag. ¶

II. In Kal, Niph. & Hiph. Accentus non descendit ad afform. ¶ & ¶ ut & ¶ parag.

Exc. Descendit (a) ad ¶ parag. vel se præfigitur & conderf. Prat. Conf. R. 10. M. 3.

(β) in Imp. Kal quædam cum ¶ parag. ¶
D ¶

sunt modo milel, modò milra. (γ) ad מל.
Fam. Particip.

III. Pro מל; Fut. & Hiph. sæpe est מל.

IV. Cum 2. Rad. 1 post se habet 3.
Rad מ, ut in מל, tunc Anomalia insti-
tuitur ad legem 2. Rad. 1, *Vide tamen*
Except. ap. W.

V. Quorum 3. Rad. est מל eorum 2.
Rad. 1 regularis manet, מל verò servat
suam Anomalias. Quod imitantur
nonnulla, quamvis non habeant 3. Rad. מ.
e. c. מל

M. 4. In Hophal vocalis abjecti 1 re-
cedit ad 1. Rad. & præformativæ ubiq;
assumunt 1, cetera sunt Analoga. Singu-
laria vid. ap. W.

M. 5. In Piel, Pual & Hitbpaël prima
Rad. ubiq; assumit 1 & ult. Rad. ge-
minatur, assumtâ vocali abjecti 1; Re-
liqua sunt Analoga.

Not (1) Duo hic specialiter commu-
tant literas.

(2) Quatuor in his Conjugg. 2. Rad. 1
mutant in 1 dagessatum, servatâ in reli-
quo Analogiâ.

(3) Sex verba hic abjectâ 2. Rad. loco 1
vel Dag. Characteristici geminant 1. & 3.
Rad. REG,

'REG. XXXVII.'

DE ANOM. I. RAD. '

Prima Rad. 'Schvâ quiesc. notanda

M.1. *Abjicitur & compenlatur per*
Dag. in 12. verbis, *que vid. ap. W.*

M.2. Modò elisa, modò retenta *quiescit* in Tsere, rariùs in Chirek, in 21. verbis, quorum Futurum Kal pro ordinario Cholem habet Patach, interdum Tsere, pariterqve si 3. Rad. est נ. Rariùs, manet. Vid. W.

M.3. *Quiescit*, modò elisa modò retenta, in Chirek, in Fut. Kal. 13. verborum, secundâ Rad. itidem Patach pro affectâ.

M.4. Aliàs 'mutatur communiter & ordinariè in י (i.) in Præt. & Part. *Niphal.* (nisi quod ter pro eo sit י) (2.) in *Hiphal.* Sed (3.) in *Hopbal.* 'mutatur in י. Speciali Anomalia hanc formam in Futur. Kalimitatur Verbum יכל Vide singularia ap. W.

Annot. (1.) *In Imper. Kal* יי. Kad. abjicitur, secundâ Rad. Tsere (etiam cum 3. Rad. est נ) interdum Patach affectâ, in 8. verbis, *que vide ap. W.*

(2.) *In Inf. Kal.* I. Rad. 'abjicitur, assumpto

sumto à fineⁿ parag. præcedente gemit.
no Segol vel patach vicario, ut fiat for-
ma nominis verbalis, in 8. verbis, quæ
vid. ap. W. *Qædam tamen ex illis quoq̃
regularia reperiuntur.*

3. In Fut. Imp. & inf. Hiph. mutatur^r
1. Rad in^r mobile. *Quod imitantur 4.
verba in Hitbpael.*

(4) Pauca Analogiam servant.

REG XXXVIII.

DE. ANOM. 1. RAD. 2 DEFECTIVÆ

Prima Rad 2 Schvâ quiescente no-
tanda. precedente litera lervili essen-
tiali, abjicitur, & compensatur per Da-
gesch f.

Not. (a) Singularia hic sunt in Fut
Kal $\int\text{N}$ à $\int\text{N}$ quod in Fut. Kal semper.
habet Tser. pro^r Galia, quæ vid. ap. W.

(β) in Hophal præform. serviles hic
pro- Cabtupb plerumq̃ habent Kübbuz.

Except (1) 2 illud Schvatum ante li-
teram gutt. & ante^r manet; in Niphal ta-
men ne ante gutturalem quidem manet,
ne duo 2 concurrant. (2) Manet illud et-
iam in aliis paucis. (3) Interdum com-
pensatio non fit per Dagesch sed per long.
vocale.

Annot.

Annot. (1) In Imperat Kal י. Rad. נ
Schvâ mobili notanda in ii. verbis (quæ
vid. ap. W.) abjicitur, secundâ Radic.
Tsere, rarius Patach vel Cholem affe-
ctâ ; *quædam tamen ex illis regulariter
quoque occurrunt.*

(2) In Inf. Kal, י. Rad. נ in 6. verbis
abjicitur, assumpto ad finem ה parag.
cum gemino vel - vicario, & quidem
præmissis ordinariè literis servil. בכלם :
*ex quibus tamen plurima etiam regulariter
formantur. In fin. נִתְּן à נִתְּן denuo per
specialem Anomaliam contrahitur in נִתְּן
& cum ה par. נִתְּן &c. vid. W.*

(3) Anomaliam י Rad. נ imitatur י. Rad.
ל in לָקַח in seqq. tempp. (in reliquis
est regulare) לָקַח, קָחַת, קָח Aliquando
tamen Imper. & In fin. etiam regulariter
leguntur.

REG. XXXIX.

ANOM. 3. RAD. נ DEFECTIVÆ.

Tertia Rad. נ Schvâ quiesc. notanda
(1) ante נ servile perpetuò, (2) Ante ה
in certis vocibus. ut: נִתְּן &c. abjicitur,
& compensatur (exceptis duobus vid.
W.) per dageesch f.

D; REG.

REG. XL

DE ANOM. Lit. ה SCHVATÆ.
ה radicale Schvatum ante ה, & ה fer-
vile Schvatum ante primas Radicales
הַטֵּה & interdum ante ה, abjicitur &
compensatur per Dag. f. *pauca singul,*
vid. ap. W.

REG. XLI

DE ANOM, MEDIÆ RAD. GEMI-
NATÆ, DEFECTIVÆ IN
CONJ. i. & 3.

Media radicalis geminata in Kal, in Na-
phal, Hiphil & Hophal.

M. 1. *abjicitur*, & punctum ejus ad 1.
Rad, cujus punctum perit, rejicitur.
Cum v. hoc pacto Schva est rejiciendū
ad 1. Rad. tunc ejus loco vocalis perfe-
cta eò rejicitur, è qua Schva ortum est.

Annot. (1) In Niphal pro Tsere (vel in-
de orto Schva) ad 1. Rad. rejiciendo, venit
Patach; aliquando Cholem. Rarius Tse-
re servatur.

(2.) In toto Hiphil pro ִ vel (-) (rejicienda
dis) venit bicaltera Conjugationis bujus
terminatio Tsere, interdum (-)

M. 2. Voce â fine crescente, compens-
atur abjectio mediæ radicalis per Da-
gesch

gesch in 3. Rad., vocali longa rejecta simul ob Dagesch (per R. 7. M. 2.) in brevem mutatâ, si amittat accentum; retenta vero, si accentum retineat.

M. 3. Ante נ & ז præteritorum *interferitur* (ad *sustinendum accentum*) sed ante ז Fut- & Imp. *interferitur*.

M. 4. *Accentus* in hac Anom. ad aform ז & ז non descendit (uti in Anom. 2. Rad.)

Exc. Particip. in quibus propterea (-) in (-) & (-) in Chirek corripuntur & alia pauca ob convers. Præt. &c.

M. 5. *præformativæ* serviles in dictis Conjugg. 1. & 3. (eodem modo quo in 2. Rad.) sumunt

(1) ז , nisi quod in Præt. & Partic. *Hiphal* habeant *Tfere*, & in toto *Hopbal*, pro quo etiam *Käbbuz* seq. dag. In *Nipb* verò Fut. Imp. & Inf. *præformativæ* re-
liunt punctum verbi regularis.

Exc. (a) 1. Futur. Niphal si I. Rad. sit gutt. *præformativæ* ad compens. exclus. Dagesch sumunt *Tfere*: quod nonnulla alia imitantur.

(ß) In Præt. & Partic. *Niphal* ante I. R. etiam *præform.* (que ceteroqui babe-

ret -) aliquando Chirek analogum retinet.

(2) Quandoque in Hiphil (-) præformativarum resolvitur in (-) sequ. Dagesch.

(3) Recipiunt præformativæ suum Schva (*servilium punctum propriū R. 14.*) ante ׀ & ׀ præt. & ante ׀ Fut. & Imp. nec non in motione & flexione Participiorum.

Except. general. ad hanc Reg. *Regularem formam retinent* (1) Participium utrumque Kal. (2) Certa quædam verba & tempora, præsertim in tertiis personis Præt. Kal.

Annotationes generales. (1) de speciali quorundam anomalia. (2) De mutatione med. Rad. in ׀ (3) De med. Rad. gemin. confundente sæpius formam cum anomalia 3. Rad ׀. & 2. Rad. ׀ in certis verbis, vid. ap. W.

REG. XLII.
DE ANOM. MEDIÆ KAD. GEM. DE
FECTIVÆ IN CONJ. 2. & 4.

Media Rad. gem. in Piel, Pual & Hitpael communiter planè analogæ est, nisi quod pro Dagesch charact. prima Rad. vel

vel (1) iterato post mediam Rad. inter-
feratur, vel (2) assumat ad compen-
sationem exclusi Dagesch. *Singularia*
quædam vid. ap. W.

REG. XLIII

DE ANOM. VERBORUM CON-
FUNDENTIUM FORMAS.

Confunduntur sæpè (s. componun-
tur) formæ (1) in verbis diversarum
Radicum, singularis emphaseos gratiâ,
(2) Diversarum Conjugationum aut
temporum. *Loca & singularia vide*
ap. W.

CAP. VII.

DE VOCALIUM MU-
TATIONE

Hæc fit vel (1) ob concursum Schvajim,
de quaiam R. 3. actum (2) ob Dag.
forte R. 7. (3) ob Accentus positum, trans-
lationem & ablationem R. 10. (4) oblit-
gutturales. R. 29. 30. item R. 7. (5) ob lit-
אֵת R. 32. seqq. (6) Restat mutatio vo-
calium tum in Nomine ob regimen aut in-
crementum fin. ad quod communiter acc.
descendit, tum in Verbo & particulis, de quæ
in seqq.

D 5

REG.

vicariæ breves sunt immutabiles sc. in
(:), uti sunt quæ includunt

(α) Literam quiescentem, seu explicite seu implicite.

(β) compenſitionem Dagesch in seq.
gutt. vel

(γ) defectum mediæ radicalis geminatae.

(δ) quæ post se habent Dag. forte.

REG. XLVI.

DE NECESSARIA Vocal. MUTATIONE IN NOMINE.

In Nomine ob incrementum finale
(*flexionem Nominis in numerum utrumque & affixionem*) aut regimen, mutantur vocales puræ & quidem

M. I. + (i) -penult. ubique in (:) quod
ſpeciatim imitantur quædam impuræ.

Exc. (α) Manet -pen. ante ם absol.
plur. ex ך

(β) sub 2. Rad. trisyllaborum dageſſata

(γ) sub ם hæmantico vocis ē med. Rad.
gem. (ε) in paucis aliis vid. W.

Not. Forma Nom. ם ubiq; contrahitur in ם

(2.) -ult. & monosyllaborum (α) in
constructo ſing. in - Exc. pauc. (β) in
conſtr.

REG. XLIV.

DE EUPHONICA Vocal, MU-
TATIONE.

Euphoniæ gratia, ob soni affinitatem
vel cognationem Vocalium, sæpè al-
ternant

- (α) pro ֿ vicissim, item pro ֿ ..
(β) .. pro ֿ vicissim, inprimis sub ֿ ante
gutt. ֿ. ֿ. ֿ. item pro ֿ (γ) ֿ. pro .. ֿ
vicissim (δ) ֿ pro ֿ ֿ vicissim, item ֿ pro
Cateph - Kametz, rarius pro ֿ Cbatuph.
(ε) ֿ pro ֿ vicissim, plerumque (seq. dag.
Euph. (ζ) semper - pro .. ֿ Cbatuph
sub ֿ ante gutt. ֿ ult. syll. (ֿ sub ֿ
penult. lit.) item ante ֿ Exc. ֿ, ֿ, ֿ. ֿ.
Aliquando - pro Cbirek, ֿ .. in aff. ֿ, (η)
pro - ante Guttur. Kametzatas ֿ Cha-
teph - Kametzatas, interdum ֿ aliàs;
item pro ֿ bir. ֿ .. (θ) Cbir. parv. pro (-)
præcipuè in 2. personis præteritorum.
(ι) idem pro ֿ inprimis seq. ֿ (κ) ֿ Cbat.
pro Cbir. parvo ֿ ֿ (λ) : pro ֿ ult. ante ult.
literas ֿ (μ) .. vel .. pro: simpl. sub
non guttur. (ν) ֿ pro ֿ

REG. XLV.

DE VOCALIBUS IMMUTABILIB9:

Vocales impuræ tam longæ, quam
vica -

constr. plur. in (:) Exc. pauc. ante & Ec.
 (λ) in reliquo statu (absoluto pl. & affixo
 utriusque num.) manet; Exc. hoc ra-
 rius in (:) mut. & sub 1. Rad. med gem. ob
 increm. resolvitur in (-) seq dag. Quod imi-
 tantur non nulla alia 𐤀𐤍𐤁 Ec. vid. ap W.
 (δ) Specialiter 𐤀𐤍 𐤀𐤍 𐤀𐤍 in singulari
 constructo & aff. assumunt terminatio-
 nem 𐤀 manente quidem 𐤀 in affixo sed in
 constr. transeunte in 𐤀 in plur. autem
 dispares habent formas, vid W. ubi & alia
 singularia.

(3) 𐤀 fin fæm. mutatur in constr. sing.
 in 𐤀 cum aff. sing. in 𐤀 in plur. in 𐤀

Not. (1) Voces quædam patiuntur Syn-
 copen terminat 𐤀 in 𐤀 mutande. (2)
 Nom. & Particip. desinentia simul in 𐤀 &
 𐤀 vel 𐤀 in constr. sing. pro ordinario
 𐤀 ex 𐤀 retinent 𐤀 vel 𐤀 & in affixo
 singulari hinc quoque formam puncta-
 tionis sortiuntur. conf. R. 3. M. 1. In omni
 plur. coincidunt formæ ex 𐤀 & 𐤀 Quod
 imitantur alia quædam. (3) Singularia
 vid. ap. W.

Annot. Ante 𐤀 loc. & parag. manet 𐤀
 ult. & pen. De 𐤀 & 𐤀 parag. vid. W.

M. 2, (-) (1) ultimum & monosyll. u-
 biqve

biqve manet, impresso sequenti literæ
Dag. quoties vox à fine crescit; Si ve-
rò seq. litera sit indageffabilis fit com-
pensatio per *Quod imit.* 7^u &c.

Not. in paucis (-) in Chir parv. seq. dag.
Afl - furtivum bis non accensetur, sed ab-
jicitur; nisi sit in locum vocalis longæ re-
jectum: tunc enim longa voc. pro eo redit.
(3) 7^u contrahitur ubiqve in 7^u sed
ante 7^u loc. parag. Chirek sub 7^u in Schva
mutatur.

M. 3. (**) quodvis (1) in constr. sing.
manet, nisi quod (a) post 7^u mut. ** in -
quod imitantur quædam etiam non præ-
cedente 7^u, quædam verò excipiuntur. (β)
ante 7^u mut. ** in (:) Quædam exci-
piuntur.

(1) In reliquo statu mutatur in (:); se-
quente autem alio immediatè (:); mut.
in 7^u

Exc. manet ** quodvis in reliquo sta-
tu (a) post (:) mob. vel 7^u vel -, variante
saltem interdum constr. plur. (a) ante
7^u ex 7^u &c. Singularia vid. ap. W.

(2) ** monosyll. voce à fine crescen-
te, si sit è Rad. med. gem. mutatur in 7^u.
Chirek seq. Dag. f. *Quod imitantur for-*

ma

Not. Ante ¶ parag. vel loc. vel vicarium penult. ordinariè manet; at ult. hic in (:) mutatur, vid. W.

M. 5. In forma (i) vel vicaria (-i) ubi ultimum (per preced. membrum) mutatur in Schva, ibi Cholem in^r chatuph; ubi verò ult. in^r mutatur (per preced. membrum sc. in absoluto plur. & affixo plurali) ibi i transit in Schva; manente autem Segol (inconst. sing) manet etiam i. Manet quoque i ante ¶ loc. & parag. propter acc. in penult. retentum per. R. 9. M. 2. exc. 2. Quod imitantur quaedam singularia, accentu etiam à Cholem descendente.

Annot. Aliquando i & transponuntur, ita tamen ut i transponendum prius in (:) mutetur. Singularia vid. W.

M. 6. i(a) manet invariatum; at i ult. & monosyll. Radicis med. gem. voce à fine crescente mut. in^r seq. dag. f. quod imitantur nonnulla non geminata Radicis. i ordinariè manet, interdum pro eo alternat^r seq. Dag. vel sine illo.

(B) quaedam speciali anomalia in^r mutant, vel etiam i mobile faciunt e quiescente, aut resolvunt i in^r chatuph seq. Dag. vel sine eo vid. W. M. 7.

ma bisyllaba, item שׁוֹן וְשׁוֹן. At è Rad
non gem. med. manet. Quò perti-
nent רַע, רַע

Exc. Singularia quedam variantia.
שׁוֹן בֵּן שׁוֹן.

Annot. Ante ה parag. & loc. manet ..
quodvis.

M. 4. (1.) tam ult. quàm penulti-
mum (& vicaria pro eo - & ..) Job quod-
vis nominis incrementum à fine mutas-
tur in (:) nisi quod in absoluto plurali
& cum affixis Nominum plur. nume-
ri ult. (vel ejus vicarium - & :) mute-
tur in ך. Sic & in forma הּ vel הַ, mu-
tata terminatione הּ in plur. abs. in הַ,
vel - penultimum pro ult. habetur, adeo-
que in dicto plurali abs. & cum aff. pl. in-
mutatur. Excepta & Singularia vid. ap.
Wasm. inter quæ etiam הַחַד Dux, quod
suum ante aff. servat & alibi in - mu-
tat.

(2.) הּ fin. in constr. sing. in הּ in re-
liquo statu abjicitur, & vocalis antea
penult. jam censetur pro ult. Rarissi-
mè illud in constr. & ante aff. הּ (pro
הַ) manet. Singulare est הַחַד Os, quod in
sing. constr. & aff. sumit. , הַחַד, הַחַד. Alia vid.
ap. W.

Not.

M. 7. (1) י. fin. voce crescente ordin-
dageffatur. *Specialis anomalie sunt* איש

פרי (2) Forma פרי

(α) in constr. sing. non mutatur.

(β) cum aff. sing chirek in (:) mu-
tatur, & י jam fit mobile (Et tunc concu-
rentibus Schvajim pro priori simplici Chi-
rek sumitur, per. R. 3. compositū vero con-
ciditur. per R. 5.)

(γ) in omni plurali (abs-constr., & aff.)
Chirek illud in י mutatur. Singula-
ria vid. ap. W.

M 8. Forma ה. præced. vocali brevi
in absoluto plur. tota contrahitur in י
sub 2. Rad. & sic posteriori (:) pereunte
prius sub 1. Rad. redit, per R. 3. M. 2. In
reliquo statu (aff. & constr.) attenditur
tantum terminatio ה. juxta M. 1. n. 3.

REG. XLVII.

DE AFFIXIS cum VERBIS,
tangvam mutationis punctorum in
Verbis causa.

Sicut Nomini, ita & Verbo suffigi
possunt tum literæ parag ה י tum
Affixa Prøn. ad quæ utrobique accentus
ordinariè descendit, unde punctorum
(per R. 9. M. 2.) existit mutatio, de qua
seq. Reg. 48. Sunt

*Sunt autem in Verbis Affixa Pronom.
ferè eadem, quæ in Nomine Affixa Nume-
ri singularis, nisi quod alia quibusdam pun-
cta vel litera præmittantur, quam differen-
tiam sequentia Synopticè s. s. v.:*

Affixa Præteriti in utrovis Numero.

1. Pers. *וְ* pro *וְ* *וְ* pro *וְ*

3. Pers. *וְ* vel *וְ* *וְ* vel *וְ*

Affixa Fut. Imp. & Inf. in utr. Num.

1. Pers. *וְ* pro *וְ* Inf. quoque habet *וְ*

3. Pers. *וְ* vel *וְ* *וְ* vel *וְ* pro *וְ*

Fem. *וְ* vel *וְ* *וְ* pro *וְ*

*Annot. 1. Affixorum præcedaneum
punctum assumitur à Verbo in conso-
nam terminato (salvâ R. 49.) dimitti-
tur à Verbo in *וְ* vel *וְ* desinente, sæpe
tunc *וְ* in verso. Verbum in vocalem
terminatum pro *וְ* vel *וְ* assumit *וְ* At
וְ post termin. *וְ* fit mobile.*

*2. Affixum *וְ* cum verbis 3. Rad. *וְ* vel *וְ*
sæpe admittit punctorum transpositionem.
Pro *וְ* vel *וְ* rarius est *וְ*.*

*3. Sæpe futurum ante certa affixa as-
sumit *וְ* epentheticum. Plura vid. ap. W.*

REG. XLVIII.

DE MUTATIONE VOCALIUM
in VERBIS.

ε

ζ

*In Verbis ante suffixa quævis tam pronom.
quam parag. mutantur*

M. 1. [~] purum (1.) penult. in (:) (2.) ult.
& monosyll. manet. (3) [~] ult. in [~] Exc. in
infin. in (:) Sed ante ם׃ & ן׃ in inf. quo-
que manet. (4) Schva ex ult. [~] aut [~] fa-
ctum redit in [~] (s.) Schvæd [~] vel (..) prate-
riti altera terminatione (Reg. 23. m. 3. n. 1.)
ortum, redit in [~] vel (..)

Annot. Ante Parag. ן׃ [~] | fere contra-
rie se habent [~] - & : Sing. vid. ap. W.

M. 2. ... quodvis in (:) at sequente
post (..) alio : (ut in ן׃ Exc.) transit in
[~] vel [~]

Exc. (1.) T[~] fere quod in quibusdam Ra-
dicibus juxta R. 23. m. 3. n. 1. pro (-) venit,
hic manet ante aff. levia ; sed ante gravia
in (-) mutatur (2) T[~] fere ult. Hiphil ante
aff. mutatur in alteram term[~].

Annot. ob ן׃ Parag. idem (..) mut. in
(:) sed in Hiph. ante ן׃ parag. tantum est [~].

M. 3. [~] (α) Futuri in (:) at seqv. (:)
mut. in [~] chatuph (β) Fut. Imp. & inf.
Radicis mediæ geminatæ mutatur ante
affixa in [~] vel [~] chatuph seq. dagesch f.

Annot. ob ן׃ Parag. [~] & (-) Fut. in (:) [~]

M. 4. [~] vel [~] (α) in Inf. & Imp. Kal
transponuntur, ita ut (:) *sive simplex*
sive

sive compos.) migret in locum תִּי, & i
mutatum in - chatuph in locum Schva;
sed in infin. ante הַ כִּי, כִּי, אוֹת illa fit
transpositio, aut illâ neglectâ i tantum
in - chatuph mutatur. (β) i inf. & Imp.
ut & Futuri ē 2. Rad. i (quia impurum) non
mutatur; הִי 3. Rad. ה. retinet i

Annot. ob הַ parag. eadem fit tranpo-
sitiō in Inf. & Imp. Quandoque omisâ
transpositione i in (:) mutatur &c.

M. 5. vel - - Infinitivorum a verbis
1. Rad. i & i habentibus (Reg. 37. & 38.)
ante aff. & lit. parag. mutantur in: : &
prius ob concursū in vocalem perf. R. 3.

M. 6. Participium utrumq; imitatur
affixionem & mutationem vocalium in
Nomine, R. 46. *Notas vid. ap. W.*

REG. XLIX.

DE MUTATIONE AFFORMATI- VARUM in Verbis ob Affixa.

M. 1. *Præteritorum* (α) הַ ex הַ. Fœm.
mutatur in הַ, quod הַ ante affixa הַ
הַ כִּי, כִּי, אוֹת pro הַ accipit (:) præmis-
so (-) Sed ante aff. הַ הַ הַ הַ illud re-
cipit punctum affixi, præmisso Exceptis
singularibus quæ vid. ap. W. (β) הַ 2. Masc.
sing. abjecto suo i assumit punctum
affixi, (γ) הַ Fœm. sing. mut. in הַ, i sæ-
pe

pe excidit. *sing. vid. ap. W. (δ)* םִתָּהּ & תָּהּ
pl. mut. in םִתָּהּ rarius םִתָּהּ.

M.2. *Futurorum* םִתָּהּ ante aff. abjicitur,
& suscipiuntur affixa in forma mascul.

REG. L.

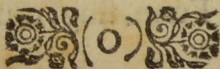
DE MUTATIONE Vocalium IN PARTICULARUM

prefixione cum pronom. separatis & Aff.

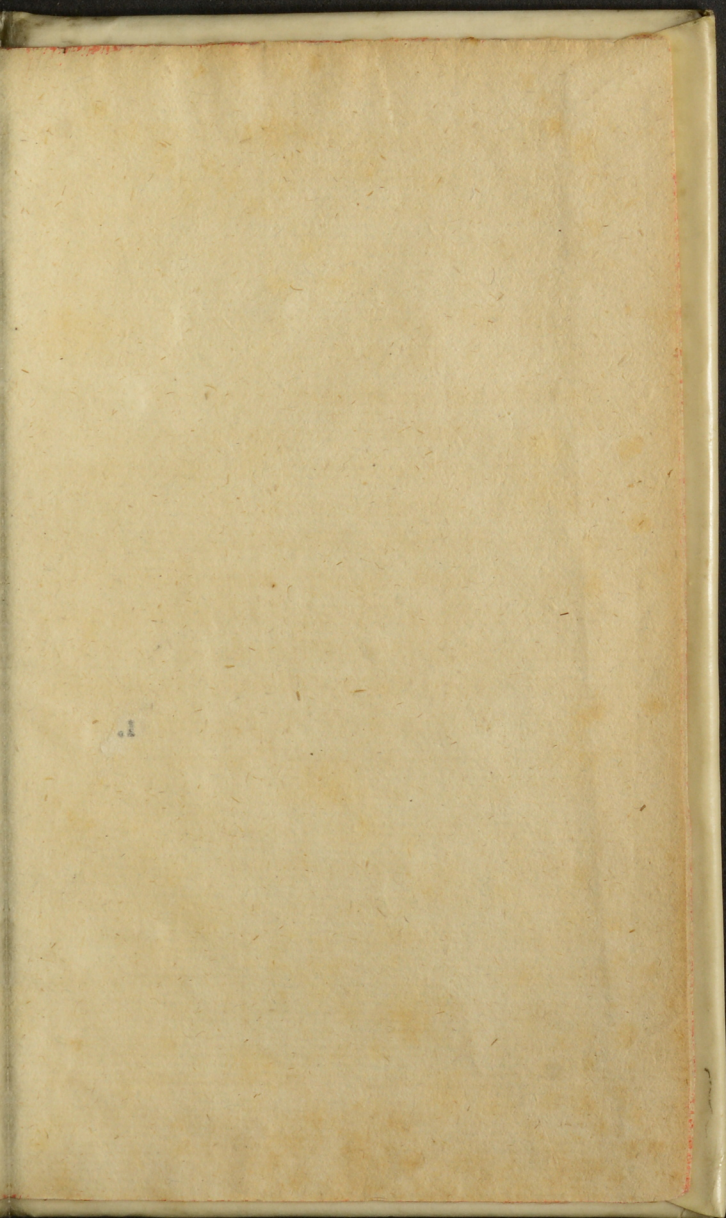
M. 1. *Particula inseparabiles* (α) םִתָּהּ & לָ
ante aff. gravia & ante םִתָּהּ & לָ assumunt
״ & ante reliqua ipsius affixi punctū sin-
gularis Numeri. Sed םִתָּהּ assumtā syll. םִתָּהּ
ante aff. levia habet ״ ante gravia ple-
rumq; retinet (:) (β) םִתָּהּ ante prono-
mina separa Demonstr. & Interr. ha-
bent ״ Ante Relat. םִתָּהּ ex conforma-
tione accipiunt R. 29. m. םִתָּהּ res-
tinet ord. punct juxta R. 18. m. 1.

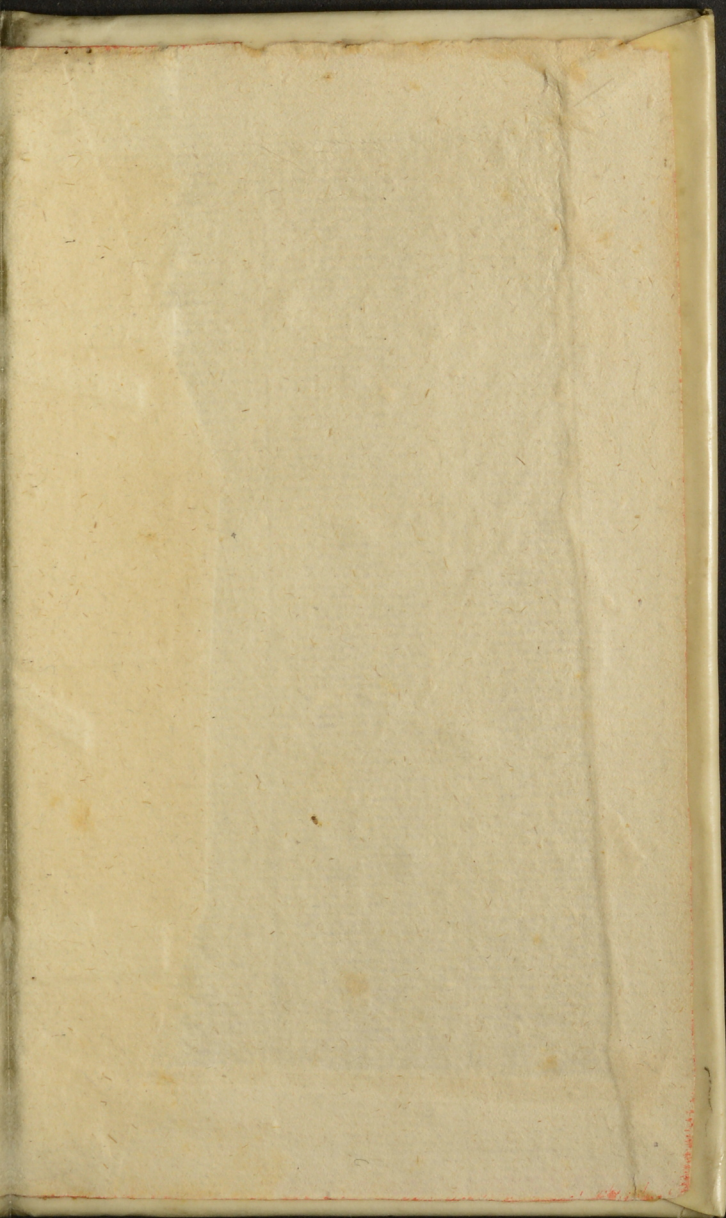
M. *Particula separabiles* (Adv. Præ-
pos. Conj.) componuntur cum aff. pron.
vel more nominum singul. vel pluralis
vel utriusqve numeri, vid. W. *Spetial.*
not. do םִתָּהּ (α) cum est nota Acc. casus, cum aff.
ferè semper sumit םִתָּהּ pro. (..) & ante gravia
etiam (β) quando est propositio, (..)

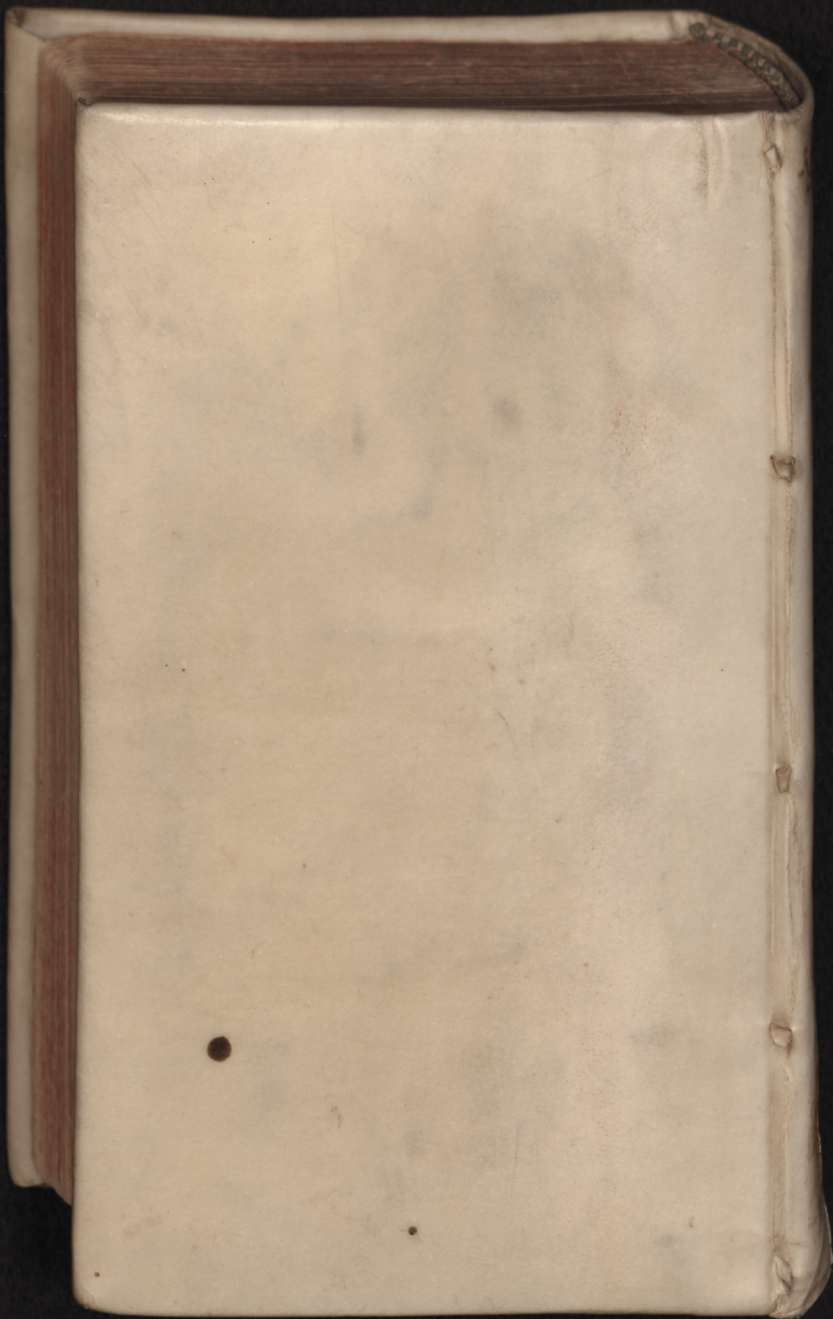
ejus in Chir. mutatur seq. dag.
יהי שם יחיה מברך מעתה ועד-עולם

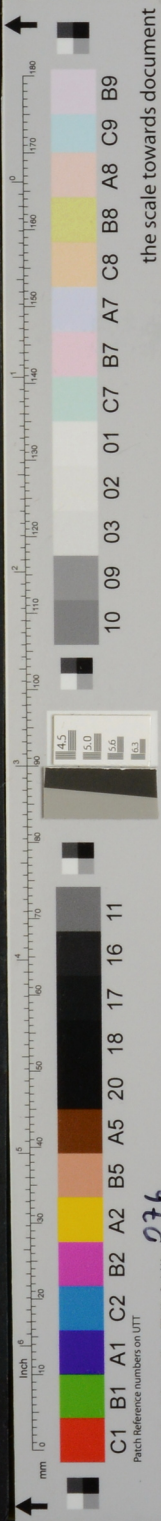

Bibliotheca Academica Rostockensis

the scale towards document

erbis Affixa Pronom.
omine Affixa Num.
alia quibusdam pun-
ntur, quam differen-
ce si sint:
utrovis Numero.
pro
vel
& Inf. in utr. Num.
Inf. quoque habet.
vel pro
pro
im præcedaneum
à Verbo in conso-
vâ R. 49.) dimitti-
desinente, sæpe
erbum in vocalem
el, assumit. At
obile.
erbis 3. Rad. vel
n transpositionem.
ante certa affixa as-
plura vid. ap. W.
XLVIII.
E VOCALIUM
BIS.

In